

Οἱ Βουλευταί.

Καμφοδία εἰς πράξεις πέντε καὶ εἰκόνας
πέντε.

(Συνέχεια ἰδὲ ἀριθ. 5.)

ΠΡΑΞΙΣ ΤΡΙΤΗ. — Τὸ θέατρον περιεῖχ' τὴν
αἰθυσαν τοῦ Κ. Κουμοῦνδοῦρου πλήρη βου-
λευτῶν καὶ θεοσθετῶν.

ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ. — Βρῆ ἀδελφοί, ὅλοι
μοῦ ζητεῖτε θέσεις, παράσημα καὶ συντάξεις!
Δὲν συλλογιζέσθε ὅτι καὶ τὰς θέσεις, καὶ τὰ
παράσημα, καὶ τὰς συντάξεις τὰς κατέχουν
οἱ ὑπουργοί;

ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ. — Μέγας ὡς τὸν Δία!
ἐκεῖνος ἐγέννησε τὴν Ἀθηνῶν ἀπὸ τὴν κερ-
λὴν του, ἐγὼ δὲ τὴν Ἀκαδηρίαν.

ΠΕΡΡΩΤΗΣ. — (Σιγαλῆ τῆ φωνῆ). Ὑ-
πάρχει ἓνα μοναστηριακὸ κτήμα εἰς τὴν Κα-
λαμάτα. Ἄν εἴμποροῦσα νὰ τὸ βάλω εἰς τὸ
χέρι.

ΤΟΜΑΡΟΠΟΥΛΟΣ. — Τί καλὸς καιρὸς ὅταν
γένη τὸ ταμεῖον καὶ... ὅσοι πιστοί. Ἐγὼ
τώρα γέκω ἀπ' ἐξω ἀπὸ τὸ ταμεῖον καὶ βλέπω
τοὺς θησαυροὺς εἰς τὴν ἀλεποῦ τὰ σταφύλια.
Τί λὸς, κύριε Καρυσφύλλη.

ΚΑΡΥΟΦΥΛΛΗΣ. — Ταμεῖον... ἐγὼ...
χρήματα... Ἀλέξανδρος... ἐντάλματα...
Πεῖρωτῆς... φουρτούνα ποῦ μᾶς κῆρε.

ΠΟΛΛΟΙ ΠΑΥΣΑΝΙΑΙ. — Τὸ ἔθνος χάνε-
ται, ἀτιμάζεται καὶ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς. Ἡ δια-
φορὰ δὲν ἔχει πλέον ὄριον. Ἡ ληστεία ἐσή-
κωσε κεφάλι (κατ' ἴδιαν) τί μᾶς μέλει διὰ
τὸ ἔθνος. Κακὰ ψυχρὰ νὰ γένη. Θέλομεν νὰ
ζήσωμεν εἰς τὴν ῥάχιν του καὶ, ἢ ὅλοι νὰ ζῶ-
μεν καλὰ, ἢ ὅλοι νὰ ἀποθάνετε.

ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ. — Ὅταν ἤμην μὲ τοῦς
ληστας ἀπέκτησα μεγάλης οἰκονομολογικῆς
γνώσεως καὶ ἂν ποτε γίνω ὑπουργὸς τῶν Οἰκο-
νομικῶν, θὰ προσπαθῶ νὰ τὰς ἐφαρμώσω.

ΟΛΟΙ. — Τί ὄραϊα ποῦ θὰ ἦναι τότε. Φαν-
τασθῆτε τί οἰκονομολογικῆς γνώσεως ἐνέπνευ-
σεν ὁ περίφημος Λαφαζάνης ὅστις εἶναι γνω-
στός εἰς τὸν κόσμον ὅλον ὡς καθηγητὴς τῆς
πολιτικῆς οἰκονομίας.

ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ. — Ἡ Ἀγγλίς, εἰάν εὐτυχῆ-
σωμεν νὰ κερδίσωμεν τὴν συμπάθειάν της, θὰ
μᾶς φέρῃ ὅλον τὸν χρυσὸν τῆς Αὐστραλίας (Ὁ
Πεῖρωτῆς, ὁ Τομαρόπουλος, ὁ Καρυσφύλλης, ὁ
Μανουσάκης τανύουν τὰ μεγάλα των ὦτα,
γυροῦν τὰ μάτια καὶ ἀνοίγουν τὸ στόμα)
καὶ θὰ μᾶς βοηθήσῃ νὰ πραγματοποιήσωμεν
τὴν μεγάλην ἰδέαν.

ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ. — Θὰ αναχωρήσω μετ'
ὀλίγον διὰ τὴν Αἰδύνην διότι δεῖν τὴν εἰου-
σίαν καὶ διότι ἀνάγκη νὰ βαπτισθῶ διὰ νὰ
μοῦ ἀφεθοῦν αἱ παλαιαὶ ἁμαρτίαι μου. Σὺ,
Μανουσάκι μου, κτύπησε κατακέραλα τὸ Ὑ-
πουργεῖον διὰ τοῦ λόγου· σὺ Καρυσφύλλικι
μου, διὰ τῆς βρατορικῆς σου πῆγαινε εἰς τὴν
πλατεῖαν τῆς Ὀμονοίας καὶ ὁμίλησον κατ' αὐ-
τοῦ· σὺ Τομαρόπουλικι μου, ἐνέργει διὰ τοῦ
ὄχλου· σὺ, Πεῖρωτῆδῆ μου, πληροφορήσου
καλῶς εἰάν ὑπάρχουν κτήματά τινα δημόσια
διὰ νὰ τὰ ἀποκτήσωμεν διὰ θεμιτῶν καὶ ἀθα-
μίτων τρόπων· σὺ Χριστοπούλικι μου, δούλευε
τοὺς βουλευτάς· σὺ, Σωτηροπούλικι μου, βᾶ-
ναι...

τοὺς βουλευτάς· σὺ, λοιπόν, ἀποφασίζεις
διωρῶν τοὺς ὑπαλλήλους ὑποσχόμενος εἰς αὐ-
τοὺς προδίδασκόν· σὺ, Τρικουπάκι μου ἀγαπη-
τόν, ὅστις ἤξεύρεις πολλὰς εὐρωπαϊκὰς γλώτ-
τας, καὶ εἶται μέγας καὶ γνωστός εἰς τὸν δι-
πλωματικὸν κόσμον, φτιάστα μὲ τοὺς πρέ-
σβεις ἐδώ εἰς τρόπον ὥστε νὰ πείσῃ εἰς τὴν
δυσμένειάν των ὁ Ζαχμῆς· σὺ, Λομβαρδάκι
μου, ὁ ὁποῖος ἔχεις τὸ ἕνα αὐτῶν ἀγίων
παρακάλεσε νὰ στείλουν δυσεντερίαν εἰς ὅλους
τοὺς ἀντιπάλους μας.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ. — Τί κεράλι! πῶς
τά διευθετεῖ ὅλα καὶ δίδει εἰς τὸν καθένα κατὰ
τὰς δυνάμεις του. (Ἐκαστος κατ' ἰδίαν) ἔχω
κάμποσους συγγενεῖς καὶ φίλους παυμένους,
ἐάν ἴδω δυνάμην νὰ τοὺς διορίσω ἀπέναντον τὸν Κομ-
μουνδούρον· ἄλλως θὰ τοῦ μείνω πιστός.

ΠΡΑΞΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ. — Τὸ τρίτον πα-
ριστῆ τὴν αἴθουσαν τῆς οἰκίας τοῦ Κ. Ζαχ-
μῆ. — Δεξιόθεν ἔλοι ὑπουργοὶ καθήμενοι
εἰς πολυθρόνας, ἀριστερόθεν εἰ Βουλευτὰ εἰ
ἐπαθεῖ τοῦ ὑπουργείου.

ΖΑΧΜΗΣ. — Κύριοι, μὴ μᾶς ῥίπτετε πρὸς
Θεοῦ. Τί θέλετε, ῥοσφέτια; ἔλατε νὰ μοιρά-
σουμε ὅ,τι καὶ ἂν ἔμεινε. Χρῆ! μήπως ἄρῃσαν
τίποτε οἱ ἔντιμοι πρακτοροὶ μας;

ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ. — Ἄρῃσαν τὸ δάνειον τῶν
21,000,000 ἄ; τὰ μοιράσωμεν.

Β' ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ. — Διὰ νὰ γίνω ἔντιμος
ἐξώδευσα δύο χιλιάδας τάλληρα. Δίκαιον εἶναι
νὰ τὰ βγάλω.

ΟΛΟΙ. — Ὅλοι, ὅλοι ἐξωδεύσαμεν. Ὁ βλαξ
αὐτός λαός νομίζει ὅτι ἐξωδεύομεν διὰ τὰ ὤ-
ρατά του μάτια. Ὅσα ἐξωδεύσαμεν θὰ τὰ πά-
ρωμεν, νὰ σκάσῃ ὁ διάβολος.

ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ. — Ἄν δὲν ἐροβοῦμένην τοὺς
Κώνωπας θὰ σᾶς ἔδωκα εἰς ὅλους ῥοσφέτια.
Ἀλλὰ τὰ διαβολεμένα μου τὰ ἔντομα μου χῶ-
θησαν εἰς τὰ βουθούνια.

ΠΕΤΣΑΛΗΣ. — Βρὲ τοὺς Κώνωπας φο-
βεῖσαι; Ἐμένα δὲν μ' ἐπέιραζάν ἀκόμη, μ'
ἐλησμονήσαν φαίνεται διότι ἔχω χονδρὸ δέρμα.

ΣΑΡΑΒΑΣ. — Δὲν πρόκειται, Κύριοι, περὶ
κινώπων, ἀλλὰ περὶ σπουδαίων ἀντικειμένων.
Μᾶς κατηγοροῦν ὅτι ἐνοθεύσαμεν τὰς ἐκλογάς,
ὅτι ἐπηρεάσαμεν τὰς ἐξελέγχεις, ὅτι ἠτιμάσα-
μεν τὴν πατρίδα, ὅτι διωργανώθη ληστεία
ἐλευθέρᾳ ἐν κράτει ἐλευθέρῳ, πρέπει νὰ ἀπο-
λογηθῶμεν.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ. — Κύριε Ὑπουργέ,
ἠτοιμάσατε τὰ διατάγματα τὰ ὁποῖα σᾶς πα-
ρηγγείλαμεν διὰ τοὺς δημοδιδασκάλους;

ΣΑΡΑΒΑΣ. — Τάκμα μαλλιά κουβάρια,
τοὺς ἔχω καὶ τρέχουν σὺν δαιμονισμένοι ἀπὸ
ἐπαρχίαν εἰς ἐπαρχίαν. Δὲν ἄρῃσα ἕναν εἰς τὴν
θέσιν του. Φαντασθῆτε, ἀδελφοί, ὅτι ὁ Κάλ-
κος καὶ ὁ Γιαννούλης, οἱ καλλίτεροί μου γρα-
φεῖς, ἀπηύδῃσαν διότι ἦτο ὑλικὸς ἀδύνατον

νὰ γράβουν ἐκτὸν ἕνα; διακοστὶς πάλαι, με-
ταβίσεις καὶ διορισμοὶ εἰς μίαν ἑστῆσαν.

ΟΛΟΙ. — Μπράβο! μπράβο! ἴσοι πρῶτο-
ποι ὑπουργοί.

ΒΕΤΣΑΛΗΣ. — Ἀπὸ ἐγὼ; ἄρῃσα αὐτὴν
εἰς τὴν θέσιν του; Δὲν βιάζετο τὸν Σαρβα-
τάκη μου, νὰ ἴδῃτε τί τιρατῶδη αὐξῶντα
ἀρῃσῶν ἔχει εἰς τὸ βιβλίον τῆς διακοπρω-
σιῆς του; Καὶ αὐτοὺς τοὺς κλητῆρας ἀκόμη
τοὺς ἐπροδίδασκα... ὅλους δὲν ἔπαυσα, ἐνοθεῖ-
ται, κατὰ τὸν ἄξιον, Κύριε.

ΟΛΟΙ. — Μπράβο καὶ σέβαντι.

ΖΑΧΜΗΣ. — Μπράβο εἰς ὅλους, ἀπὸ τὸ
μῆνα... Πῆτε μου, ἀδελφοί, τί ἐξυπνάσατε
καὶ δὲν ἔγινε κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σας; Βιά-
ζεστε τὸν φίλον τὸν Γουβέλην ἐάν δὲν τοῦ
ἐδώρισα ἐνῆα κλητῆρας ἀπὸ τοὺς δέκα ὅσοι
ἐξῆτοσε.

ΟΛΟΙ. — Χρυσά εἶναι τὰ λογάρια σου,
προϊδράκι μου, ἀλλὰ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ
δημιουργηθῶν μερικὰ χαρμῆδα; διὰ νὰ χω-
σωμεν μῆσα τὰς οὐράς μας;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ. — Μάλιστα, μάλι-
στα. Ἀφοῦ ἔχετε οὐρίσαι σὺν τὰ γουρουνάκια,
ἀνάγκη νὰ τὰς οἰκονομήσωμεν πρὸς μεγάλην
δοξάν τοῦ ἑλληνισμοῦ.

Δ' ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ. — Αὐτοὶ οἱ ὑπουργοὶ εἶναι
καλὰ παιδιὰ, τὰ καθμένα· ὁ Θεὸς; νὰ τὰ πο-
λυμερίζῃ, ἀλλ' ὁ διάβολος; ὁ Τσομπῆς καὶ ὁ
ἀρχιδιάβολος; ὁ Κομμουνδούρος; σπείδουν νὰ
τοὺς ψάλλουν τὸ Γαῖαν ἔχοις ἐλαφράν.

ΤΡΙΓΓΕΤΑΣ. — Ἐγὼ, Κύριοι, ἔκαμα ὅ,τι
δυνατὸν διὰ νὰ σᾶς ἱκανοποιήσω.

ΟΛΟΙ. — Μάλιστα, καὶ σὺ, καὶ ὁ Κ. Δελκ-
γιάννης, καὶ ὁ Κ. Σκαρλάτος, μπράβο καὶ σᾶς!

ΖΑΧΜΗΣ. — Εἰσθε λοιπὸν ὅλοι εὐχαρι-
στημένοι, χαίρω. Ἐκτιμῶ τὴν αὐταπάρησιν
σας, τὸν πατριωτισμὸν σας καὶ τὴν μέριμναν
τὴν ὁποῖαν δεῖκνύετε ὑπὲρ τῆς πατρίδος. (Χει-
ροκροτήσεις). ἔμμαι ῥοσφαίς, σὺν τῇ διανο-
μῆν ἢ Ἑλλάς, δὲ εὐδαιμονήσῃ καὶ θὰ ἐπο-
κτεῖν τὰ ὄριά της ἕως τὸν Αἴμον. (Βαγδαῖαι
χειροκροτήσεις). Σιί, ἔντιμότατοι, ὡς φαίνε-
ται ἐξ ὧν εἴπαμεν εἰς τὴν ἀξιωματικώτατον
ταύτην συνεδρίσιν, ὡθεῖτε μετὰ ζήλου καὶ
προθυμίας τὸ ἔθνος πρὸς τὸ καλὸν καὶ ἡ ἱστο-
ρία θέλει γράξῃ μετὰ χρυσῶν γράμματα τὰ
ὄνόματά σας εἰς τὰς δέλτους της, διότι πραγ-
ματικῶς ἐσώσατε τὴν πατρίδα (ἐνθουσιῶδεις
χειροκροτήσεις).

ΓΒΛΩΤΟΠΟΙΟΣ. (Προβάλλει τὸ βύγχοι του καὶ κυττάζει. Κινεῖ τὴν κεφαλὴν) Διάβολε, τί προκομμένος ἄνθρωπος ὁ πρόεδρος, ἐνῶ οἱ ἐντιμότεροι ἐμίλησαν ὅλοι περὶ παύσεων, διορισμῶν καὶ λουφίδων, αὐτὸς τοὺς εὐγαλεῶλους μεγάλους πατριώτας. Κερατίνιος νοῦς ἐν τούτοις.

ΖΑΗΜΗΣ. — Λῦριον, Κύριοι, πρόκειται νὰ ψηφίσετε ὅτι ὑπάρξαμεν οἱ σωτῆρες τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅτι οὐδέποτε ἐδιοικῆθη τὸ ἔθνος καλλίτερον ἀπὸ τώρα. Καὶ . . .

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ. Δὲν ἐρωτίσθημεν καλὰ περὶ τούτων τῶν ζητημάτων.

ΖΑΗΜΗΣ. — Σᾶς λέγω ὅτι ἐγὼ καὶ οἱ συνάδελφοί μου ἠτοιμάσαμεν ὅλα τὰ διατάγματα τὰ ὅποια μᾶς ἐζήτησατε καὶ τοὺς λουφίδες.

ΟΛΟΙ. — Τώρα ἐρωτίσθημεν, θὰ ψηφίσωμεν, θὰ ψηφίσωμεν.

(Ἐπεται τὸ τέλος)